

Socialnämnden

Remiss - författningsförslag i promemorian Barnets bästa när vård enligt LVU upphör

Förslag till beslut

- Socialnämnden ställer sig bakom socialförvaltningens tjänsteskrivelse som svar på remissen och lämnar det som sitt eget.
- Paragrafen förklaras omedelbart justerad.

Sammanfattning

Regeringen har gett socialdepartementet i uppdrag att utreda hur principen om barnets bästa kan stärkas och säkerställa trygghet, säkerhet och stabilitet för barn som vårdas enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) och socialtjänstlagen (2001:453)(SoL).

Med anledning av denna översyn har Socialdepartementet lämnat ärendet på remiss och Region Gotland har utsetts till remisskommun.

Verksamheter inom Region Gotland som i hög grad är berörda av föreslagna författningsförslag är Individ- och familjeomsorgens Barn- och familjeenhet och Enheten för familjehem och familjerätt. Dessa enheter har med anledning av detta givits möjlighet att delge sina synpunkter på förslagen. Dessa enheters synpunkter inkluderas i socialförvaltningens uppfattning och bedömning.

Utredningen har behandlat att införa barnets bästa som självständigt rekvisit, vilket utredningen ger förslag att inte införa då detta uppges kunna ge en rättsosäkerhet. Socialförvaltningen anser likt utredaren att barnets bästa ska genomsyra alla lagstiftning och alltid tas hänsyn till, samt att barnets bästa som självständigt rekvisit ger en bedömningsfråga som är svår att sätta kriterier till. Detta samtidigt som att detta, om det inte införs, gör att fokus återigen hamnar utifrån vårdnadshavarnas perspektiv.

Utredningen föreslår därefter ändringar i LVU och i SoL, i syfte att stärka principen om barnets bästa och att ytterligare öka tryggheten och säkerheten för barn som är placerade i samhällsvård.

Förändringar som föreslås är att;

- Stärka barnets bästa i samband med bedömning av om vård enligt LVU ska upphöra. Detta genom att förändra från nuvarande lagstiftning där LVU ska upphöra när det **inte längre behövs** till att LVU ska upphöra först när **förändring är genomgripande och varaktig**.
- Förändra lagstiftningen (LVU och SoL) gällande flyttningsförbud från att socialnämnden idag, för viss tid eller tillsvidare, genom flyttningsförbud **får förbjuda** vårdnadshavare att flytta barnet/den unge från ett enskilt hem till att socialnämnden **har en skyldighet att överväga** om det finns skäl att ansöka om flyttningsförbud i samband med bedömning av om vård enligt LVU ska upphöra.
- Tidigarelägga socialnämndens skyldighet att överväga överflyttning av vårdnaden enligt 6 kap. 8 § föräldrabalken från **tre år** till senast när barnet varit placerad i samma familjehem under **två år**.
- Införa en **skyldighet** för socialnämnden att **följa upp** situationen för alla barn/unga som är under 18 år efter det att vård enligt LVU upphört.
- Socialnämnden får **befogenhet att besluta om drogtestar för vårdnadshavare** och föräldrar till barn som vårdas enligt LVU.

Socialförvaltningens bedömning är att föreslagna förändringar gällande LVU och SoL är bra och bedöms ge en större tydlighet i hur hela LVU-processen ska säkras samtidigt som barnets bästa fångas upp och barnrättsperspektivet mer bestämt tas i beaktande.

Det är dock av stor vikt att bra vägledning kring hanteringen av flyttningsförbud samt skärpt reglering eller vägledning kring vad socialnämnden faktiskt ska gjort/erbjudit tillsammans med en mer detaljerad vårdplan/genomförandeplan för föräldrarna under ett barns två första år i familjehem tas fram.

Socialförvaltningens bedömning är även att hantering/organisation kring vilken huvudman som ska ansvara för drogtesterna och hur de ska hanteras behöver vara klar innan detta kan genomföras.

Ärendebeskrivning

Regeringen har gett socialdepartementet i uppdrag att utreda hur principen om barnets bästa kan stärkas och säkerställa trygghet, säkerhet och stabilitet för barn som vårdas enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) och socialtjänstlagen (2001:453)(SoL).

Med anledning av denna översyn har Socialdepartementet lämnat ärendet på remiss och Region Gotland har utsetts till remisskommun.

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på givna författningsförslag.

Verksamheter inom Region Gotland som i hög grad är berörda av föreslagna författningsförslag är Individ- och familjeomsorgens Barn- och familjeenhet och Enheten för familjehem och familjerätt. Dessa enheter har därav givits möjlighet att delge sina synpunkter på utredningen och förslagen till lagförändringar. Dessa enheters synpunkter inkluderas i socialförvaltningens bedömning.

Insatser till barn och unga ska i första hand ges på frivillig väg med stöd av SoL.

Om detta inte är möjligt kan LVU bli tillämplig.

LVU är en kompletterande lag till SoL och reglerar förutsättningarna för att tvångsvårda barn och unga när barnet/den unge har ett vård- eller skyddsbehov, som

inte kan tillgodoses med frivilliga lösningar.

LVU är en skyddslagstiftning och de insatser som görs och de beslut som fattas ska vara för barnets/den unges bästa (prop. 2002/03:53 s. 77).

Vad som är barnets bästa är inte närmare definierat i LVU och vad som kan anses utgöra barnets bästa kan inte definieras en gång för alla utan måste kopplas till det individuella barnet och barnets situation. Principen om barnets bästa måste ses som ett tillvägagångssätt i varje beslutsprocess där barn är berörda (se prop. 2017/18:186 s. 96).

Redan i den nuvarande lagstiftningen, finns flera olika bestämmelser som kan användas för att tillgodose barnets behov i samband med upphörande av LVU som till exempel bestämmelser om flyttningsförbud och tillfälligt flyttningsförbud enligt 24 och 27 §§ LVU och bestämmelser om överflyttning av vårdnaden enligt 6 kap. 8 § föräldrabalken.

Dessa bestämmelser finns för att skydda barn/unga från att skiljas från det familjehem där hen har sin trygghet och syftar till att tillvarata barnets/den unges bästa.

I syfte att ytterligare stärka principen om barnets bästa och i syfte att ytterligare öka tryggheten och säkerheten för barn som är placerade i samhällsvård föreslås ändringar i LVU och SoL, som både ämnar ge socialtjänsten ytterligare verktyg för att säkerställa att barn inte återvänder till en hemmiljö som inte är trygg samt som förtydligar socialtjänstens ansvar att använda verktygen.

Barnets bästa som självständigt rekvisit

Flera utredningar har tidigare lagt fram förslag som handlar om att barnets bästa särskilt ska vägas in vid bedömning av om vården enligt LVU ska upphöra. Förslagen har dock inte lett till lagstiftning. Den utredning som senast lämnade ett sådant förslag är utredningen om tvångsvård för barn och unga. I sitt slutbetänkande föreslår utredningen att barnets bästa ska utgöra ett självständigt rekvisit vid bedömning av om vård enligt LVU ska upphöra. Det bedöms dock svårt att i lagstiftningen ange några konkreta omständigheter som skulle kunna utgöra barnets bästa då det är olika för olika barn. Att införa ett sådant självständigt rekvisit som barnets bästa för avgörande av om tvångsvård ska upphöra skulle därmed kunna innebära en rättsosäkerhet för barnet, vårdnadshavarna och familjehemsföräldrarna och rättsäkerheten skulle kunna ifrågasättas. Det skulle vidare kunna bli svårt för socialnämnden och domstolarna att tillämpa bestämmelsen. Att införa ett självständigt rekvisit om barnets bästa vid bedömning av om tvångsvård ska upphöra anges strida mot de principer som LVU vilar på då det inte bör komma ifråga att tvångsvårda ett barn om inte förutsättningarna för tvångsvård längre är uppfyllda. Tvångsvård ska vidtas endast om det inte längre finns andra möjligheter. Om det inte längre finns förutsättningar för tvångsvård ska vården upphöra.

Socialförvaltningen anser likt utredaren att barnets bästa ska genomsyra all lagstiftning och alltid tas hänsyn till, samt att barnets bästa som självständigt rekvisit ger en bedömningsfråga som är svår att sätta kriterier till. Detta samtidigt som att detta, om det inte införs, gör att fokus återigen hamnar utifrån vårdnadshavarnas perspektiv. LVU 2 § handlar ju om brister hos föräldrarna och om det råder oenighet kring om bristerna upphört eller inte måste barnets bästa få väga tyngst, vilket gör att socialförvaltningen anser att barnets bästa därför bör finnas med som ett självständigt rekvisit.

Principen om barnets bästa stärks i samband med bedömning av om vård enligt LVU ska upphöra

I nuvarande lagstiftningen anges att vård enligt LVU ska upphöra när den inte längre behövs (21 § LVU).

I syfte att förstärka skyddet mot att barn flyttas hem för tidigt eller till en miljö som inte är trygg och stabil, föreslås vidare att vården inte ska upphöra förrän de omständigheter som föranledde vården har förändrats på ett varaktigt och genomgripande sätt.

Detta förslag omfattar barn som vårdas enligt 2 § LVU, dvs. vård på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet. Det anges att förslaget innebär en tydlighet för socialnämnden och att det är viktig ur ett rättssäkerhetsperspektiv.

Ovanstående är något som socialförvaltningen bedömer som positivt och ställer sig bakom även om ett förtydligande kring vad varaktigt innebär bör göras.

Enligt 24 § LVU får förvaltningsrätten, efter ansökan av socialnämnden, för viss tid eller tillsvidare förbjuda den som har vårdnaden om en underårig att ta denne från ett enskilt hem om det finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas om han eller hon skiljs från hemmet - flyttningsförbud. Bestämmelsen syftar till att bevaka barnets bästa. I brådskande situationer har även socialnämnden enligt 27 § LVU möjlighet att besluta om ett tillfälligt flyttningsförbud.

Trots att bestämmelsen om flyttningsförbud har funnits i lagstiftningen i 60 år används den relativt sällan. Utredaren anger att det finns skäl att anta att socialnämnderna inte alltid överväger frågan om flyttningsförbud fullt ut i den utsträckning lagstiftningen ger utrymme för.

Med anledning av detta föreslås en skyldighet för socialnämnden att överväga om det finns skäl att ansöka om flyttningsförbud när ett barn är placerat i ett familjehem eller annat enskilt hem och socialnämnden överväger eller prövar om vård fortfarande behövs. Förslaget omfattar både barn som vårdas med stöd av LVU och med stöd av SoL och bedöms bidra till ökad trygghet och stabilitet för placerade barn.

Flyttningsförbudets syfte är att förhindra en hemtagning då barnet har behov av en långsammare återflyttning till vårdnadshavaren men vårdnadshavaren inte medger det. Avsikten med ett flyttningsförbud är i första hand att ge barn och föräldrar tid att förbereda en återförening.

En av förutsättningarna för att barnet ska kunna återförenas med sina föräldrar är att kontakten dem emellan varit god under placeringstiden. Socialnämnden bör därför på olika sätt medverka till att kontakten mellan barn och föräldrar upprätthålls under vårdtiden. Hur återföreningen ska förberedas bör behandlas redan i vårdplanen.

För att stödja kommunerna i tillämpningen görs bedömningen att Socialstyrelsen bör få i uppdrag att öka kunskapen om flyttningsförbud och ta fram ett stöd om möjligheten att ansöka om flyttningsförbud och besluta om tillfälligt flyttningsförbud. Genom ett sådant uppdrag till Socialstyrelsen bedöms säkerheten och stabiliteten öka för placerade barn.

Socialförvaltningen anser att det faktum att flyttningsförbud ska övervägas och användas just för att markera barnets bästa är en bra åtgärd och något som verkligen bedöms stärka barnets röst. Socialförvaltningen är också av uppfattningen att det är bra med en tydlig vägledning kring denna del i lagstiftningen.

Socialnämndens skyldighet att överväga överflyttning av vårdnaden enligt 6 kap. 8 § föräldrabalken tidigareläggs

I dagens lagstiftning anges att socialnämnden ska överväga överflyttning av vårdnaden när barnet/den unge varit placerad i samma familjehem under tre år. Förslag är nu att socialnämnden senast när barnet varit placerad i samma familjehem under **två år** särskilt ska överväga om det finns skäl att ansöka om överflyttning av

vårdnaden.

Utredningen anger att ett övervägande senast efter två års placering i samma familjehem kan föra med sig att fler vårdnadsöverflyttningar kan komma till stånd i de fall där förutsättningarna för en överflyttning av vårdnaden är uppfyllda. Något som även det bedöms öka tryggheten och stabiliteten och stärka principen om barnets bästa för fler placerade barn.

Socialförvaltningens uppfattning är att det faktum att socialnämnden ska arbeta för vårdnadsöverflytt efter två års placering i samma familjehem är en bra markering för att trygga barnen. Det ställer dock stora krav på föräldrar, men också på socialtjänsten att snabbt jobba för de förändringar som krävs för att barn ska kunna återförenas med sin ursprungsfamilj, där det är möjligt.

En skärpt reglering eller vägledning kring vad socialtjänsten faktiskt ska gjort/erbjudit tillsammans med en mer detaljerad vårdplan/genomförandeplan för föräldrarna under ett barns två första år i familjehem bör därför tas fram.

Socialnämnden ska följa upp barns situation efter det att vård enligt LVU har upphört

Förslag är att införa en skyldighet för socialnämnden att följa upp situationen för alla barn/unga som är under 18 år efter det att vård enligt LVU upphört.

Detta oavsett samtycke från vårdnadshavare och den unge om hen fyllt 15 år.

Denna uppföljning ska avslutas inom sex månader från det att uppföljningsskyldigheten börjar.

Uppföljning ska avslutas tidigare om socialnämnden inleder utredning enligt 11 kap. 1 § första stycket SoL.

Vid en uppföljning får socialnämnden konsultera sakkunniga och i övrigt ta de kontakter som behövs samt samtala med den unge utan vårdnadshavarens samtycke. Det anges att socialnämnden ska underrätta den unge, om hen har fyllt 15 år, och vårdnadshavare som berörs när uppföljningen inleds respektive avslutas.

Socialnämnden ser införandet av denna skyldighet som positiv och något som stärker barnets skydd.

Socialnämnden får befogenhet att besluta om drogtestar för vårdnadshavare och föräldrar till barn som vårdas enligt LVU

Förslag är också att socialnämnden i vissa situationer får besluta att en vårdnadshavare eller en förälder till barn som vårdas enligt LVU ska lämna prov för kontroll av om hen är påverkad av till exempel alkohol eller narkotika inför umgänge och inför prövning av om vård enligt LVU ska upphöra.

Syftet med förslaget är att ge socialnämnden ytterligare verktyg vid bedömning inför umgänge och inför prövning av om vård enligt LVU kan upphöra och därigenom bidra till att säkerställa barnens behov av trygghet och stabilitet och ytterligare stärka principen om barnets bästa.

Ett beslut av socialnämnden om att en vårdnadshavare eller en förälder ska lämna sådant prov föreslås kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Socialnämnden är av uppfattningen att förslaget att kunna besluta om drogtestar bra, men är komplicerad.

Det är inte ett negativt drogtest som avgör en förälders förmåga att ha umgänge, det är inte heller en serie negativa drogtest som är avgörande för vårdens upphörande.

Det kan även uppstå frågetecken kring hur socialnämnden ska agera vid vägran att ta drogtest.

Risken finns också att fokus i förvaltnings-/kammarrätten kommer ligga på drogtesternas resultat i förhandlingar, eller till och med om att socialnämnden kanske inte ens bedömt att det ska inhämtas, då den möjligheten förs in.

Ett drogtest är en färskvara och ger en ögonblicksbild av läget, men får inte ta för stor plats som argument för vårdens upphörande.

Hanteringen/organisationen kring vilken huvudman som ska ansvara för drogtesternas genomförande och finansiering samt hur sekretessen ska hanteras behöver vara klar innan detta kan genomföras.

Det behöver även förtydligas nationellt vilken form av drogtest det handlar om och vad som är ett tillförlitligt drogtest.

Bedömning

Socialförvaltningen anser likt utredaren att barnets bästa ska genomsyra all lagstiftning och alltid tas hänsyn till, samt att barnets bästa som självständigt rekvisit ger en bedömningsfråga som är svår att sätta kriterier till. Detta samtidigt som att detta, om det inte införs, gör att fokus återigen hamnar utifrån vårdnadshavarnas perspektiv. LVU 2 § handlar ju om brister hos föräldrarna och om det råder oenighet kring om bristerna upphört eller inte måste barnets bästa få väga tyngst, vilket gör att socialförvaltningen anser att barnets bästa därför bör finnas med som ett självständigt rekvisit.

Socialförvaltningens bedömning är att föreslagna förändringar gällande LVU och SoL är bra och bedöms ge en större tydlighet i hur hela LVU-processen ska säkras samtidigt som barnets bästa fångas upp och barnrättsperspektivet mer bestämt tas i beaktande.

Det är dock av stor vikt att bra vägledning kring hanteringen av flyttningsförbud samt skärpt reglering eller vägledning kring vad socialnämnden faktiskt ska gjort/erbjudit tillsammans med en mer detaljerad vårdplan/genomförandeplan för föräldrarna under ett barns två första år i familjehem.

Socialförvaltningens bedömning är även att hantering/organisation kring vilken huvudman som ska ansvara för drogtesternas genomförande och finansiering samt hur sekretessen ska hanteras behöver vara klar innan detta kan genomföras.

Beslutsunderlag

Remissmissiv S2021/02397 Remittering av författningsförslag i promemorian

Barnets bästa när vård enligt LVU upphör.

Ds 2021:7 Barnets bästa när vård enligt LVU upphör.

Tjänsteskrivelse SON 2021/112 Remiss – författningsförslag i promemorian Barnets bästa när vård enligt LVU upphör.

Socialförvaltningen

Marica Gardell
Socialdirektör

Skickas till

Socialdepartementet

Hanna Ogestad, avdelningschef Individ- och familjeomsorgen

Eva Hall, Enhetschef Enheten för familjehem och familjerätt

Cecilia Thun, Enhetschef Barn- och familjeenheten

Lars Olofsson, Enhetschef Barn- och familjeenheten

SON § 123**Remissvar. Remiss - författningsförslag i promemorian Barnets bästa när vård enligt LVU upphör**

SON 2021/112

SON/AU § 69

Socialnämndens beslut

- Socialnämnden ställer sig bakom socialförvaltningens tjänsteskrivelse som svar på remissen och lämnar det som sitt eget tillsammans med det tilläggsyrkande som görs av Sara Lidqvist (KD) och finns i detta protokoll.
- Paragrafen förklaras omedelbart justerad.

Regeringen har gett socialdepartementet i uppdrag att utreda hur principen om barnets bästa kan stärkas och säkerställa trygghet, säkerhet och stabilitet för barn som vårdas enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) och socialtjänstlagen (2001:453)(SoL).

Med anledning av denna översyn har Socialdepartementet lämnat ärendet på remiss och Region Gotland har utsetts till remisskommun.

Verksamheter inom Region Gotland som i hög grad är berörda av föreslagna författningsförslag är Individ- och familjeomsorgens Barn- och familjeenhet och Enheten för familjehem och familjerätt. Dessa enheters synpunkter inkluderas i socialförvaltningens uppfattning och bedömning.

Utredningen har behandlat att införa barnets bästa som självständigt rekvisit, vilket utredningen ger förslag att inte införa då detta uppges kunna ge en rättsosäkerhet. Socialförvaltningen anser likt utredaren att barnets bästa ska genomsyra alla lagstiftning och alltid tas hänsyn till, samt att barnets bästa som självständigt rekvisit ger en bedömningsfråga som är svår att sätta kriterier till. Detta samtidigt som att detta, om det inte införs, gör att fokus återigen hamnar utifrån vårdnadshavarnas perspektiv. Socialförvaltningen anser att barnets bästa bör finnas med som ett självständigt rekvisit vid bedömning av om vård enligt LVU ska upphöra.

Utredningen föreslår därefter ändringar i LVU och i SoL, i syfte att stärka principen om barnets bästa och att ytterligare öka tryggheten och säkerheten för barn som är placerade i samhällsvård.

Förändringar som föreslås är att;

- Stärka barnets bästa i samband med bedömning av om vård enligt LVU ska upphöra. Detta genom att förändra från nuvarande lagstiftning där LVU ska upphöra när det inte längre behövs till att LVU ska upphöra först när förändring är genomgripande och varaktig.
- Förändra lagstiftningen (LVU och SoL) gällande flyttningsförbud från att socialnämnden idag, för viss tid eller tillsvidare, genom flyttningsförbud får

| Justerande | Utdragsbestyrkande/namnförtydligande |
|------------|--------------------------------------|
| | |

förbjuda vårdnadshavare att flytta barnet/den unge från ett enskilt hem till att socialnämnden har en skyldighet att överväga om det finns skäl att ansöka om flyttningsförbud i samband med bedömning av om vård enligt LVU ska upphöra.

- Tidigarelägga socialnämndens skyldighet att överväga överflyttning av vårdnaden enligt 6 kap. 8 § föräldrabalken från tre år till senast när barnet varit placerad i samma familjehem under två år.
- Införa en skyldighet för socialnämnden att följa upp situationen för alla barn/unga som är under 18 år efter det att vård enligt LVU upphört.
- Socialnämnden får befogenhet att besluta om drogtestar för vårdnadshavare och föräldrar till barn som vårdas enligt LVU.

Bedömning

Socialförvaltningen anser likt utredaren att barnets bästa ska genomsyra all lagstiftning och alltid tas hänsyn till, samt att barnets bästa som självständigt rekvisit ger en bedömningsfråga som är svår att sätta kriterier till. Detta samtidigt som att detta, om det inte införs, gör att fokus återigen hamnar utifrån vårdnadshavarnas perspektiv. LVU 2 § handlar ju om brister hos föräldrarna och om det råder oenighet kring om bristerna upphört eller inte måste barnets bästa få väga tyngst. Detta gör att socialförvaltningen anser att barnets bästa därför bör finnas med som ett självständigt rekvisit i enlighet med förslaget i Utredningen om tvångsvård för barn och ungas slutbetänkande Barns och ungas rätt vid tvångsvård – Förslag till ny LVU (SOU 2015:71).

Socialförvaltningens bedömning är att föreslagna förändringar gällande LVU och SoL är bra och bedöms ge en större tydlighet i hur hela LVU-processen ska säkras samtidigt som barnets bästa fångas upp och barnrättsperspektivet mer bestämt tas i beaktande. Det är dock av stor vikt att bra vägledning tas fram kring hanteringen av flyttningsförbud samt skärpt reglering eller vägledning kring vad socialnämnden faktiskt ska gjort/erbjudit tillsammans med en mer detaljerad vårdplan/genomförandeplan för föräldrarna under ett barns två första år i familjehem.

Socialförvaltningens bedömning är även att hantering/organisation kring vilken huvudman som ska ansvara för drogtesternas genomförande och finansiering samt hur sekretessen ska hanteras behöver vara klar innan detta kan genomföras.

Ärendets behandling under mötet

Marica Gardell, socialdirektör, föredrar ärendet.

Sara Lidqvist (KD) gör två tilläggsyrkande enligt följande:

- Lägga till texten ”Socialförvaltningen anser att barnets bästa bör finnas med som ett självständigt rekvisit vid bedömning av om vård enligt LVU ska upphöra.” som en sista mening i det stycke i sammanfattningen som rör frågan om barnets bästa som självständigt rekvisit.
- Komplettera sista meningen i bedömningen på sidan 6 gällande barnets bästa som självständigt rekvisit ”... vilket gör att socialförvaltningen anser att

| Justerande | Utdragsbestyrkande/namnförtydligande |
|------------|--------------------------------------|
| | |

barnets bästa därför bör finnas med som ett självständigt rekvisit.” med texten ”i enlighet med förslaget i Utredningen om tvångsvård för barn och ungas slutbetänkande Barns och ungas rätt vid tvångsvård – Förslag till ny LVU (SOU 2015:71)”. Detta tillägg görs även i motsvarande text på sidan 3.

Ordförande yrkar att socialnämnden beslutar enligt arbetsutskottets förslag med tilläggsyrkanden från Sara Lidqvist (KD).

Socialnämnden bifaller yrkandet.

Beslutsunderlag

Remissmissiv S2021/02397 Remittering av författningsförslag i promemorian

Barnets bästa när vård enligt LVU upphör.

Ds 2021:7 Barnets bästa när vård enligt LVU upphör.

Tjänsteskrivelse SON 2021/112 Remiss – författningsförslag i promemorian Barnets bästa när vård enligt LVU upphör.

Skickas till

Socialdepartementet

Hanna Ogestad, avdelningschef Individ- och familjeomsorgen

Eva Hall, Enhetschef Enheten för familjehem och familjerätt

Cecilia Thun, Enhetschef Barn- och familjeenheten

Lars Olofsson, Enhetschef Barn- och familjeenheten

| Justerande | Utdragsbestyrkande/namnförtydligande |
|------------|--------------------------------------|
| | |

| Justerande | Utdragsbestyrkande/namnförtydligande |
|------------|--------------------------------------|
| | |